

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphaneſis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Cyrillo monachorum qui Insomnes vocantur præfecto, quonam pacto
Romã ad Felicẽ literas dederit, extimulans eum, vt illatas contra fidem
iniurias vlcisceretur. Caput XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

etia illis tribuatur, quod ea, quæ sunt consentanea ecclesiastica tranquillitati (quæ tum Deo tum impetatori congruens est) præscribat, ad eum sane finem, ut omnes in illis rebus acquiescant.

Quomodo Ioannes Alexandrinus Episcopus Felici Pontifici Romano consuluerit, ut Acacio Constantinopolitano episcopo abdicationem denunciet. Cap. XVIII.

Hanc epistolam reperies To. 1. Concil. gene. fol. 961.

Vital. & Mesenus alias To. 1. concil. ge. 961.

IOannes, qui Romam confugerat, Felicem, qui post Simplicium episcopus Romanus fuit, admonet de rebus à Petro gestis, suadetque, ut narrat Zacharias, uti epistolam abdicationis ideo mittat Acacio, quod cum Petro communicauerat, quod quidem, utpote contra canones ecclesiasticæ factum (quidam enim, qui vitam monasticam in monasterio eorū: qui ἀκοίμητοι vocantur, eam epistolam attulerunt) Acacius admittere noluit. Quæ res etiam à Zacharia scriptis proditæ sunt. Sed mihi videtur nihil istarum rerum exploratè cognitum habuisse, sed extremis, ut dicitur auribus solum accepisse, sicque commemorasse. Itaque ipsæ res, ut gestæ sunt, accuratè explicaturus venio. Cum libelli Felici à Ioanne contra Acacium, quod contra ecclesiasticæ ritum cum Petro communicauerat, deque alijs facinoribus ab eo contra canones admissis, dati erant, mittuntur à Felice ad Zenonem Vitalius & Misinus episcopi, ut eius autoritate tum concilium Chalcedonense confirmaretur, tum Petrus, ut hæreticus episcopatu pelleretur, tum denique Acacius mitteretur ad ipsum Felicem rationem de rebus, quas Ioannes (cuius mentionem sæpe fecimus) ei obiectasset, redditurus.

De Cyrillo monachorum qui Insomnes vocantur prefecto, quoniam pacto Romæ ad Felicem literas dederit, extimulans eum, ut illatas contra fidem iniurias vlcisceretur. Caput XIX.

AT prius, quàm Vitalis & Mesenus venire ad imperatorem, Cyrillus, qui monachis, quos ἀκοίμητους vocant, præerat, mittit ad Felicem, quo eum, cum tam gravità

pec.

peccata contra veram fidē admissa essent, in simularet tarditatis. Felix igitur scribit ad Misinū, vt nihil ante moliretur, quā esset cum Cyrillo collocutus, & ab eo quid esset faciendum, didicisset.

De ijs quæ Felix ad Zenonem, & Zeno vicissim ad eum scripsit. Cap. XX.

ALix præterea literæ à Felice tū ad illos, tum ad Zenonem scriptæ fuerunt, quibus eos non modò concilij Chalcedonensis, verū etiā persecutionis in Africa, regnante Theodorico, excitatæ in memoriam redigeret. Scripsit porro aliam ad Acacium epistolam. Zeno autem rescripsit, eum frustra perturbatum verbis Ioānis: qui cum iureiurando se astrinxisset, nunquam omnino sedē episcopatus Alexandrini occupaturū, violata fide, & iureiurando neglecto, nullū nō sacrilegij genus admisisset. Petrū verò nō sine accurata de eius fide inquisitione ad sacerdotij gradum elatum fuisse, sed eum subscripsisse sua manu se fidem trecentorum, decem & octo sanctorum patrū, qui Nicææ olim in vnum conuenerunt, cui sanctum conciliū Chalcedonense consentit, approbare. Ista enim à Zenone scripta sunt his verbis. Debes pro certo cognoscere, & nostram pietatem, & Petrum sanctissimum, de quo ante dictū est, & omnes sanctissimas ecclesias, sanctissimum conciliū Chalcedonense amplecti & venerari: quod quidem concilium cum fide concilij Nicæni consentit. Extant præterea in Actis eiusdem concilij epistolæ tum à Cyrillo, quem supra posuimus, tum ab alijs monasteriorū præpositis Constantinopolis, tum ab episcopis & clericis Aegypti ad Felicem cōtra Petrū, vtpote hæreticum, & eos, qui cū eo cōmunicabāt. Qui autē ex domicilio monachorū, quos ἄκροι καίτοι vocāt, venere ad Felicē, Misinū & Vitalē ppter ea coarguerūt, & ad ipsorū vsq; Cōstantinopolim aduētū, Petri nomē clā & occultè in sacris tabulis legi cōsueuerat, ex eo autē ad præsens vsque tēpus, palam & aperte & Misinū ac Vitalē cū Petro cōmunicasse. Epistola quidē Aegyptiorum tum ista de Petro complexa est, tum etiam & Ioannes & ortho-

Vid. To. 1. concil. gen. fol. 959. & fol. 658.